

UNIVERZITA PARDUBICE

Fakulta filozofická

Katedra sociální a kulturní antropologie

**Integrace a problematika migrantů pohledem PČR
v Královeshradeckém kraji**

Autor práce: Adéla Syrovátková

Obor studia: Sociální antropologie

Vedoucí práce: Mgr. Tomáš Retka

Bakalářská práce

2018

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Integrace a problematika migrantů pohledem PČR v Královéhradeckém kraji" jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Pardubicích dne 29. 6. 2018

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala vedoucímu své bakalářské práce, panu Mgr. Tomášovi Retkovi, za pomoc, odborné vedení, věnovaný čas a příjemnou spolupráci při konzultacích, poskytnutí cenných rad a připomínek, které mi pomohly práci zdárně dokončit.

Dále bych chtěla poděkovat své rodině za zázemí, podporu při studiu a důvěru, kterou ve mě vložili. V neposlední řadě chci poděkovat všem, kteří mě podporovali.

Anotace

Bakalářská práce pojednává o problematice integrace cizinců do české společnosti. Práce popisuje, jak tento proces probíhá a jaká má úskalí. Zaměřuje se také na otázku, jak tento fenomén reflektuje majoritní společnost. Výzkum byl realizován v rámci své praxe u Policie ČR v Hradci Králové.

Klíčová slova:

Integrace, migrace, problematika cizinců, Policie ČR

Annotation

A student in bachelor thesis will focus on the issue of integration of foreigners into Czech society. The work describes how this process takes place and what it has pitfalls. It also focuses on the question of how this phenomenon reflects the majority of society. Research student implemented in the context of their practice by the Police of the Czech republic in Hradec Králové.

Keywords:

Integration, migration, the issue of aliens, the Police of the Czech republic

Obsah

Úvod.....	7
1 Metodologie.....	9
1.1 Cíl práce.....	9
1.2 Metody a techniky	9
1.3 Cíl výzkumu	10
1.4 Výzkumný vzorek.....	10
1.5 Polostrukturovaný rozhovor	11
1.6 Průběh výzkumu a sběr dat.....	12
1.6.1 Etika výzkumu.....	12
1.6.2 Výzkumné otázky.....	12
2 Historie migrace v ČR od roku 1993	13
2.1 Faktory ovlivňující migraci	15
3 Migrace pohledem příslušníků PČR	18
3.1 Migrace	18
3.2 Úskalí migrace.....	21
3.3 Další oblasti migrace	22
3.3.1 Emigrace.....	22
3.3.2 Reemigrace.....	22
3.3.3 Uprchlík x migrant	22
3.3.4 Legální migrace.....	24
3.3.5 Nelegální migrace	25
4 Integrace.....	27
4.1 Škála etnocentrismu	31
5 Závěr.....	34
6 Seznam literatury	36
7 Přílohy	37
7.1 Příloha 1 – Dotazník s Martinem P.....	37
7.2 Příloha 2 – Tabulky a grafy	42
7.2.1 Tabulky (analýza a zpráva o migraci 2018)	42
7.2.2 Grafy (analýza a zpráva o migraci 2018)	43

Úvod

Česká republika se stává multikulturní společností, zasahují ji migrační vlny Ukrajinců, Vietnamců i Rusů. Migrace je komplexním a dynamickým jevem, který má nejen na Českou republiku společenské i ekonomické dopady. Vstup, pobyt a integrace cizinců na území České republiky jsou procesy s možnými pozitivními, ale i negativními důsledky pro českou společnost. Předpokládá se, že migrace je přesun lidí z jedné oblasti do druhé, za účelem usazení se, ať už trvale či jen dočasně. Součástí migrace může být jakýkoli jedinec (například jednotlivec, rodina či větší skupiny). Existují různá hlediska, která jsou vyjádřena několika ukazateli (ministerstvo vnitra 2018). Tato bakalářská práce se snaží čtenáře seznámit a obohatit o zásadní informace ohledně tohoto tématu, kde poskytnuté informace a názory pochází od zaměstnanců PČR v Hradci Králové. S příslušníky PČR jsem hovořila o pojmech jako je migrant, emigrant, uprchlík, azylová politika, včetně „čisté migrace“, což lze vyjádřit takzvaným migračním saldem, který určuje počet přistěhovalých a vystěhovaných.

Bakalářská práce dále směřuje k dnešnímu celosvětovému fenoménu, který poněkud rozpoutává mezi občany nejistotu, násilí i strach. Každý jedinec má na toto dění odlišný názor avšak tato práce je především o názorech zaměstnanců cizineckého oboru v HK.

Mnoho obyvatel ČR o migraci a uprchlictví ví pouze z televizních obrazovek či jiných informačních médií, nicméně je celkem smutné, že v dnešní době média i masová komunikace výrazně ovlivňují názory jedinců. Každý rok se zvyšuje počet uživatelů na internetu, lidé jsou odlišní a mohou napsat různé věci. Ne vždy je dobré věřit všemu, co se objevuje na televizních obrazovkách, nebo je dostupné k poslechu v rádiu. Policie ČR je důvěryhodný zdroj, jelikož tuto problematiku řeší a zažívá každý den. Zdrojem pro tuto práci se staly především názory a pohledy respondentů, tedy zaměstnanců PČR v HK. Dále jsou to poznatky, které jsou popisovány na základě vlastních znalostí a zkušeností z mé praxe.

Shromažďování nejnovějších údajů této problematiky je obtížné, jelikož většina statistik se během krátkého časového úseku mění, nicméně dalším věrohodným zdrojem je internetová stránka Ministerstva vnitra ČR.

Téma bakalářské práce jsem si vybrala na základě mého zájmu o kriminální práce. V nedávné době jsem se začala věnovat problematice, která se týká kriminální práce i kriminality v České republice. Zajímají mě i různé policejní odbory a celkově náplň práce policisty/kriminalisty. Má studijní praxe na cizineckém odboru v Hradci Králové byla velmi přínosná a zajímavá. Zaměstnanci PČR byli velice sdílní, ochotní a příjemní, proto se mi s nimi dobře pracovalo. Díky mým respondentům jsem tzv. „otevřela oči“ a spoustu věcí ohledně problematiky migrantů jsem přehodnotila a dále bych se v tomto tématu chtěla více zdokonalit.

1 Metodologie

1.1 Cíl práce

Cílem této bakalářské práce je zpracování názorů a pohledů příslušníků Policie ČR na migraci a integraci cizinců. Poskytnout čtenáři informace o historii i současnosti tohoto fenoménu, seznámení se s názory mých respondentů. Dalším cílem je popsat integraci migrantů a také jejich problematiku z pohledu respondentů, tedy zaměstnanců Policie ČR – kriminální oddělení, odbor cizinecké policie v Hradci Králové. Následně se zhodnotí získané poznatky se současným děním. Cílem práce je především zjištění názorů policistů na toto téma. Popsání konkrétních pojmů, konkrétní situace a vysvětlení problematiky migrantů a jejich integrace.

Výzkum probíhal v Královehradeckém kraji s pomocí zaměstnanců PČR panem B., panem P. a panem J. Ve výzkumu jsem provedla rozhovory a dotazování se. Cílem bylo sloučení všech získaných informací, především zpracování názorů respondentů na danou problematiku a seznámení se s neznámými pojmy. Dalším cílem bylo specifikovat problematiku migrantů, problémů a také úskalí, se kterými se setkávají zaměstnanci PČR.

1.2 Metody a techniky

Metody a techniky se volí dle charakteru zkoumané problematiky. Požadovala jsem takové informace, které jsou nutností pro tuto práci. Problematika integrace migrantů je v poslední době velmi mediálně zmiňována a také rozšířená, hlavně v Evropě. Proto jsem vyhledala takový zdroj, který bude spolehlivý. V praktické části této práce jsem se rozhodla provést výzkum pomocí rozhovoru s příslušníky policie ČR, odboru cizinecká policie v Hradci Králové.

Tento terén jsem zvolila na základě mé studijní stáže, kterou jsem absolvovala ve druhém ročníku bakalářského studia v rámci předmětu PSTAZ s paní Vikovou. V rámci

tohoto předmětu jsem zaměstnance policie ČR v Hradci Králové navštívila 80 hodin. Co se týká výzkumu k mé bakalářské práci, pracoviště policie ČR v HK jsem navštívila dalších asi 60 hodin. Výzkum jsem volila s ohledem na to, že při tomto zaměstnání se příslušníci denně setkávají s cizinci a s jejich problematikou a moje zdroje jsou především jejich zkušenosti i zážitky. Považuji za prospěšné nahlédnout do jejich způsobu práce, motivy k této práci a také jejich pohledy a názory na toto téma. Dále jsem vyhledala Martina P., který má jistou zkušenost s dobrovolnickou činností, která se týká pomáhání v uprchlickém táboře v Srbsku. Dotazník s Martinem jsem zvolila spíše jako zajímavost pro tuto práci a také bych chtěla, aby to čtenáři viděli z jiné části pohled, od dobrovolníka. Martinovi byly pokládány konkrétní otázky, na které zodpověděl dle jeho zkušeností s touto činností.

1.3 Cíl výzkumu

Cílem je sloučení všech získaných informací, a především zpracování názorů respondentů na danou problematiku tématu a seznámení se s neznámými pojmy. Dále také specifikovat problematiku migrantů, problémů a také úskalí, se kterými se setkávají zaměstnanci PČR. Dále by cílem mimo jiné mělo být získání několika názorů a pohledů na integraci v České republice z pohledu těch, kteří tím bezprodleně každodenně procházejí a mají tak plno zkušeností.

1.4 Výzkumný vzorek

Výzkumným vzorkem se stali celkem tři muži středního věku, kteří se věnují především boji s nelegální migrací, pohraniční kontrolou, povolování pobytu cizinců na území České republiky v rozsahu vymezeném zákony a obecně závaznými předpisy a s tím související dodržování pobytového režimu. Výsledkem rozhovorů byly pohledy tří státních příslušníků pana J., P. a B.

- Pan J. pracuje u policie celkem **9 let**. Z toho je 4 roky u odboru cizinecké policie v Hradci Králové.
- Pan P. je váženým majorem u Hradecké policie již 5 let. U policie pracuje celkem **12 let**.
- Třetí respondent pan B. pracuje v Hradci Králové 4 roky. U policie slouží celkem **6 let**.

Výzkumným vzorkem byl i Martin P., který je nyní studentem magisterského studia na univerzitě Pardubice. Dobrovolnictví se věnuje dva roky.

1.5 Polostrukturovaný rozhovor

K získání potřebných dat pro provedení tohoto výzkumu, jsem se rozhodla provést spíše neformální rozhovor. Ve výzkumu jde převážně o odhalení názorů a pohledů mých informátorů na integraci a problematiku migrantů nejen v Královéhradeckém kraji. Jejich výpovědi jsem si zaznamenávala do svého terénního deníku.

V rozhovoru se informanti mohli volně vyjádřit k daným podkapitolám a sami cokoli dodat, např.: hodně šlo o jejich osobní názory na dané téma nebo také o pohledy na fungující či nefungující stát. Měli by do této práce vnést především osobité zkušenosti s migranty. Klíčovými pojmy při rozhovoru byly:

- historie migrace,
- znalost zákonů,
- integrace,
- způsob integrace.

Předem jsem se s respondenty domluvila na daný čas a ve stanovenou dobu jsem se dostavila na pracoviště, kde probíhal můj výzkum. Martinovi P. jsem zaslala dotazník, který má 8 otázek a nalezneme ho v příloze 1. Jsem ráda, že souhlasil s mými otázkami a řádně je zodpověděl.

1.6 Průběh výzkumu a sběr dat

Samotný kvalitativní výzkum byl proveden metodou polostrukturovaného rozhovoru, takzvaný interview. Tato metoda umožňuje zachytit fakta a dává možnost proniknout do postojů dotazovaných. Rozhovory byly mnou zapisovány do deníku, vždy jsem poprosila o doslovné nadiktování (týká se to pouze příslušníků PČR).

1.6.1 Etika výzkumu

Všichni respondenti byli upozorněni, že jejich účast při rozhovoru a výzkumu je zcela dobrovolná a že nebudou použity jejich osobní údaje. Tyto osobní údaje nemají na výsledek rozhovoru vliv. U každého respondenta byly uvedeny nejzákladnější informace. Rozhovory, jak u policie, tak dotazník u Martina P., jsem se snažila vést tak, aby okruhy nebyly respondentům nijak nepříjemné. Vždy jsem je ujistila o jejich anonymitě a také o tom, že se mohou vyjadřovat jen k tomu, k čemu chtějí.

1.6.2 Výzkumné otázky

Zvolila jsem si dvě hlavní výzkumné otázky, které zní:

- Jaké faktory, dle mých respondentů, ovlivňují migraci?
- Jak přistupují příslušníci PČR k otázce migrace?

2 Historie migrace v ČR od roku 1993

V této kapitole má významné postavení doc. PhDr. Zdeněk Uherek, CSc. a jeho knihy – především *Cizinecké komunity z antropologické perspektivy. Vybrané případy významných imigračních skupin v ČR*.

Etnologický ústav řeší téma integraci cizinců, již řadu let. Mimo jiné, etnologové studují údaje o tom, jak migrace probíhala v minulosti či jak probíhá v přítomnosti. Autoři této knihy nabízejí pohled na historický vývoj migrací spjatých především s evropským prostorem i na její proměnu v posledních dvaceti letech. Každá migrační kauza poloviny 20. století je specifická a relativně málo reflektuje ty předchozí. Na rozdíl od etnologů z 80. a 90. let, se snaží zachytit migraci i v jejím průběhu. Snaží se uskutečňovat pozorování a rozhovory s aktéry. Tímto důležitým tématem pro Českou republiku se dlouhodobě zabývají čeští etnologové a kulturní antropologové (například Dušan Holý, Zdeněk Uherek a Václav Soukup). Zkoumají se změny etnokulturního profilu, mezinárodní migrací či azylová politika. Migrace, přistěhovalství či uprchlictví je v ČR známé již odjakživa. Nikdo však nedokáže přesně říci, kdy se migrace objevila.

Zhruba před 2 miliony lety započal nový druh hominida – člověka vzpřímeného a začal se ve skupinkách přemísťovat – migrovat. To vše díky přírodním podmínkám. Později se vyvinutější druh člověka – *Homo sapiens*, rozšířil po celém světě. Některé studie prokázaly, že první migrační vlna směřovala přibližně před 73 000 let př. n. l. na území dnešní Asie, kdežto Evropa byla osídlena až později. Migrace se začala vyvíjet již v době pravěké. Obyvatelé se stěhovali za dobrou obživou, migrovali kvůli přírodním podmínkám, kvůli globálnímu oteplování nebo i geografickým změnám. Důležitým předělem migrace v historii je také vznik prvních územních států, jako byla například Babylonská či Sumerská říše, starý Egypt, Mongolská říše či Athény. Etnologové však uvádí historicky významnější migraci jako Velkou kolonizaci, která je známá jako migrační vlna v Evropě – „stěhování národů“ (8. – 6.

století). Etnologové předpovídají, že důvodem stěhování germánských a slovanských kmenů byly demografické změny. Důvody migrace, samotní migranti a i místa, kam se stěhují, se stále mění. Cizinci přicházejí prostřednictvím několika migračních systémů, z nichž největší byly vytvořeny mezi Českou republikou a Slovenskem, Českou republikou a Ukrajinou a také mezi Českou republikou a Vietnamem. V dnešní době jsou migrační důvody podstatně silnější a také daleko více přibývají (Uherek 2008: 85).

V předešlých letech migrace souvisela s liberalizací pracovního trhu, otevřenou možností podnikat či celkovou demokratizací společnosti. Česká republika se stala snadným cílem migrantů, poněvadž je na ni pohlíženo jako na zemi tranzitní, zdrojovou i azylovou (Uherek 2008: 85 – 86). Dle autorů migrace nabývala po celých 90. let kladné hodnoty a nejvýraznější pohyb byl kolem roku 1993 z důvodu oboustranné výměny obyvatelstva Slovenské a České republiky. Mezi roky 1994 – 1998 se Česká republika profilovala jako „imigrační země“. V tomto období se víza, která jsou na více jak 90 dní, až ztrojnásobila. Vznikl tak dlouhodobý pobyt cizince – migranta v ČR. To znamená, že čím dál tím více lidí využilo tyto víza a setrvalo tak na území ČR soudobě až na 90 dní. Okolo 120 000 cizinců k tomuto datu mělo víza nad 90 dní a trvalý pobyt mělo asi 38 000. Během let se samozřejmě čísla neustále měnila. Skoro o 10 let později se počet cizinců s vízem nad 90 dnů zvýšil o skoro 60 000 lidí. Rok 2001 přinesl opět výraznou migraci v kategorii trvalých pobytů než v dlouhodobých pobytech. Podíl cizinců byl přibližně 3 % obyvatel ČR, zatímco v některých členských státech EU zaujímají cizinci okolo 8 – 10 % populace státu (Uherek 2008: 86 – 89). V roce 2001 v České republice rychle narostla nezaměstnanost, snížila se tak absorpce pracovního trhu, a tak bylo migrační saldo pasivní, vzhledem k ekonomické situaci v ČR. Rok 2001 také přispěl změnami ve vízové politice. Začal platit nový zákon o pobytu cizinců na území ČR. Z tohoto důvodu se zpřísnilo získávání víz a také pracovní povolení. O čtyři roky později, tedy v roce 2005, byla nejvyšší aktivní bilance zhruba okolo 37 000 osob. Po nějaké

době se počet přistěhovalců měnil – kolísal. Souviselo to s hospodářskou situací a stabilitou státu (Uherek 2008: 90). ČR se postupně měnila ze země tranzitní a ze země krátkodobých migrací na zemi cílovou, zejména díky tržním změnám. Nelegální migrace na území ČR sčítala k roku 2005 skoro 30 000 cizinců, z nichž 10 000 lidí prošlo přes státní hranice a necelých 18 000 lidí porušilo pobytový režim.

V další části této kapitoly se zaměřuji na nabývání státního občanství ČR, dále také jaká může být motivace k migraci, domácnosti cizinců i specifické kategorie cizinců.

2.1 Faktory ovlivňující migraci

Motivace k migraci a důvody s ní spojené mohou být individuální. Každý jedinec má jiné představy, jiné přání i jiné přednosti. Lidé migrují z různých důvodů. Jedním z nich jsou například pracovní aktivity, lepší ekonomická situace v daném území, podnikání na živnostenský list. Jestliže se tyto důvody porovnávají dle generového hlediska, tak muži volí migraci většinou kvůli ekonomické aktivitě a ženy ji volí, aby sloučily rodiny. Takzvané síly „PUSH“ a „PULL“ popisuje docent Uherek jako nějakou konceptualizaci. Konceptualizace se ptá především na důvody migrace, které se nepovažují za stabilní. Tyto pojmy se zajímají o to, že pokud je znám důvod, proč lidé migrují, pochopí se také, kam budou lidé migrovat. Základní otázka „PUSH“ a „PULL“ zní: Proč lidé migrují? Migrace je natolik přirozená, že odpověď může být: Protože chtějí nebo protože musejí. Lidé chtějí migrovat, protože si myslí, že v jiné zemi to bude lepší a musejí migrovat, poněvadž jsou třeba ve své zemi trestně stíháni nebo pronásledováni. Obecná odpověď, jak ji formuluje „PUSH“ a „PULL“ však zní: Protože migranty něco z místa, kde žijí, vypuzuje a něco je naopak do místa, kam migrují, přitahuje. (Uherek 2016: 33).

Další motivací k migraci je zlepšení zaměstnání, což je nejčastější motivací. Nabývání státního občanství ČR je tehdy, má-li cizinec na území ČR povolen trvalý pobyt po dobu minimálně 5 let a po tuto dobu se na území ČR převážně zdržuje (Uherek 2008: 93 – 95).

Další podmínkou je prokázat čistý trestný rejstřík po dobu 5 let, prokázat znalost českého jazyka, plnit povinnosti dané zákonem o pobytu cizinců, předpisy o veřejném zdravotním pojištění, sociálním zabezpečení, důchodovém pojištění, odvodech daní a poplatků. Udělení občanství zpravidla předchází pobyt na území ČR po dobu 10ti let s tím, že udělení občanství je nenárokové. Tato problematika se týká pobytu cizinců podle zákona o pobytu cizinců (č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců). Současná migrační problematika v kontextu Evropy a Blízkého Východu se však vztahuje k zákonu o azylu (č. 325/1999 Sb., Zákon o azylu).

Trvalý pobyt na území ČR lze udělit občanům třetích zemí:

- je-li cizinec bez podmínky předchozího nepřetržitého pobytu na území ČR (humanitární důvody),
- s předchozím nepřetržitým pobytem – znamená to, že dotyčnému předchází nepřetržitý pobyt na území po dobu minimálně 5 let, a to na vízum nad 90 dní nebo na povolení k dlouhodobému pobytu (Uherek 2008: 98 – 113).

Domácnosti cizinců jsou tzv. cenzové domácnosti. Termín znamená, že to jsou domácnosti s nejmenším společenstvím lidí, bydlících v jednom bytě. Rozlišují se základní druhy cenzových domácností:

- úplné rodiny či neúplné rodiny,
- vícečlenné nerodinné domácnosti,
- domácnosti jednotlivce. Nejčastějšími jednočlennými rodinami v ČR jsou například Bulhaři, Afgánci, Vietnamci, Ukrajinci, Poláci i Rusové. Tito cizinci jsou skupiny, které mají nejčastější důvod práva na sloučení rodin. Zhruba 32 % cizinců pobývá na území ČR z rodinných důvodů a tyto údaje o rodinách cizinců jsou k dispozici teprve od roku 2005.

Mezi azylanty provedla kvalitativní výzkum na 7 měsíců paní Jana Grohmanová. Svůj výzkum prováděla v Olomouckém kraji, zkoumala rodiny z Rumunska, Arménie, Afganistanu, Bosny a Hercegoviny a Ruska (Uherek 2008: 102). Žadatelé o azyl a azylanti v letech 1990 – 2007 byli občané z Rumunska, Vietnamu a bývalého Sovětského svazu (počátek 90. let). Dále občané z Arménie a Ruska, Ukrajiny (konec 90. let 20. století), Kazachstánu a Běloruska (2006). Největší počet pozitivních rozhodnutí dostali lidé z Rumunska (Uherek 2008: 92).

Závěrem vyplývá, že se doba mění a s ní i vše okolo, což se týká i migrace. Je zřejmé, že od roku 1993 se spousta věcí změnilo. Jak česká ekonomika, hospodářství v ČR či trh práce, dlouhodobá i krátkodobá víza a vše s tím spojené. Komparace s tehdejší migrací s tou dnešní je prostá – jak čas plyne, tak s ním i doba, která se mění.

Všichni lidé a tato migrace se v posledních letech stala velmi nejistou a zmatenou. Občané České republiky jsou velmi znepokojení a nedůvěřiví k muslimským státům a také ke všem migrantům, ke všem „cizím“. Hovoří se tak o dění ve světě v posledních dvou letech, které v občanech České republiky vyvolalo strach.

3 Migrace pohledem příslušníků PČR

3.1 Migrace

Záměrem této kapitoly je seznámit čtenáře s konkrétními pojmy, jak je vidí mí respondenti. Jako zdroj pro tuto kapitolu byly použity informace z rozhovorů s příslušníky ČR. Pan B. se snaží vystavit odpovídající teorii a najít určitou formuli pro migraci. Začnu však definicí z jednoho internetového zdroje.

„Migrací je označován proces prostorového přemístování osob přes hranice, spojený se změnou místa bydliště na dobu kratší či delší, případně natrvalo. Podle směru migrace se rozeznává emigrace (vystěhovávání) a imigrace (přistěhovávání). Každý individuální pohyb nabývá ovšem obou těchto forem – z jedné oblasti se emigruje, a do druhé se imigruje, pokud je nám parametrem stěhující se člověk. Ve vztahu ke konkrétní oblasti (zdrojové či cílové) se jedná o dva toky pohybu. Statisticky se migrace podchycuje dvěma způsoby: 1. Zkoumáním migrace obyvatelstva vybraného územního celku, 2. Zkoumáním migračních toků mezi dvěma oblastmi“ (varianty).

Definice migrace souvisí s mechanickým pohybem obyvatelstva. Pan B. tento pojem chápe jako útěk, či nějaký obřad nebo dokonce hrdinský čin. Říká, že závisí na historických i přírodních podmínkách, vzdálenosti a také na ohledu na sociální vztahy na území ČR, aby byl člověk považován za migranta. Dle policisty pana B., má migrace také „svá pravidla i zásady“.

Migrace je jakýsi přesun jednotlivců i skupin, kde se s ekonomickým rozvojem intenzita migrace neustále zvyšuje. Cizinci se pak úmyslně v dané zemi dočasně či trvale usazují. Samozřejmě se výrazně mění kulturní i společenský život obyvatel. V knize *Cizinecké komunity z antropologické perspektivy: vybrané případy významných imigračních skupin v České republice* se docent Uherek zmiňuje o teorii migrace (Uherek 2008: 75). Autor

uvádí, že migrace prochází vývojem, který koresponduje s vývojem teorie a metodologie vědy jako celku. Migrační teorie vznikla ve Spojeném království (Uherek 2016: 31).

„Ve shodě s Jamesem Fawcetem (1989), Haniou Zlotnik (1992) a Douglasem Massey (1993) uvažujeme o migračním systému jako o multidimenzionálním propojení dvou nebo více regionů, které umožňuje migrační pohyb. Zatímco neoklasická migrační teorie, migrační teorie světového systému, teorie migračních sítí a institucionální teorie migrace vycházejí při analýze migrace z toků peněz, z průmyslové produkce, z vytváření sociálních vztahů, z ekonomického chování jednotlivců nebo skupin, koncept migračních systémů vychází z faktu propojenosti několika geografických celků migračními toky. Je tedy obecnější a umožňuje výše uvedené koncepty zahrnout a libovolně je kombinovat. Teorie migračních systémů předpokládá změny migračních systémů v čase a v závislosti na změnách podmínek v regionech. Je tak vhodná k zahrnutí historické retrospektivy, neboť se snaží kalkulovat s širším kontextem. Předpokládá historické a kulturní vazby území, kde dochází k migracím, včetně vazeb technologických“ (Uherek 2008: 75 – 76).

Migrace se také rozděluje na vnější a vnitřní. O vnější migraci hovoříme jako o zahraniční migraci. Vnitřní migrace je spojena s přesunem v jednom státě, tvrdí pan B. Musíme zvážit hledisko na dělení migrace, na vynucenou či dobrovolnou. Některé základy migrace lze hledat v neoklasické ekonomii, která je chápána jako ekonomika účelová a také jako prostředek společenského pohybu (Uherek 2016: 31).

Migrace dobrovolná je například zejména ten případ, kdy člověk opustí svoji vlast za účelem lepší práce či studia, sjednocení rodiny či z jiných důvodů osobního charakteru. Vynucená migrace je vyjádřena snahou vyhnout se represí, konfliktům ve své zemi nebo přírodním katastrofám. Formy prostorové mobility, které jsou dočasné nebo se opakují, nejsou v migraci zahrnuty, například cestování, studijní pobyt, ale i nomádismus (zkráceně etnografie kočovnictví, pastevectví či sběračství) (Uherek 2008: 104).

Důležité je však neopomenout, že migrace je „přirozený jev“, jak říká pan B. Prý migraci naprosto chápe a dokáže pochopit i různé motivace k „útěku“, ale čemu dostatečně nerozumí je nelegální migrace. Mínil se tím, že jen pohrdá lidmi, kteří nedodržují určitá pravidla a „neumějí se chovat“. V rozporu s právními předpisy existuje dokonce jakási „úmluva o uprchlictví“, kde určitý uprchlík (dle pana B.) je migrant, který je nucen k migraci, či-li, že dotyčnému hrozí nebezpečí ve své zemi. Pro příklad pan B., uvedl občany ze Sýrie či z Afghánistánu, vzhledem k válečné situaci. *„Migranti, kteří přicházejí do naší země jsou úplně jiní lidé, cizí. Mají jinou mentalitu, jiné hodnoty a tradice. Oni vědí, že i my máme své hodnoty a tradice, ale nedodržují je, poněvadž oni mají přece své a jsou o tom vnitřně přesvědčeni,“* odpovídá pan B.

Migrace může být i jakýmsi „těžkým byznysem“, tvrdí pan P. Domnívá se, že je to nástroj k velkému zisku, tzn. řízená „reklama“ na blahobyt. Ti, co přicházejí si myslí, že se v jiné zemi budou mít lépe. Očekávání migrantů je ve finále jiné než skutečnost, až na konci se dozví skutečnost a jsou naštvaní, že je tomu jinak. Občané ČR, ale i v Evropě chtějí, aby se migranti především integrovali do „místního systému“. Pan P. dále tvrdí, že je to pro ně obtížné, poněvadž tito migranti, kteří přicházejí do cizích zemí, fungují ve společnosti úplně jinak než například Češi. Na otázku, proč si toto myslí, pan P. odpověděl, že lidé na celém světě jsou rozdílní a nikdo není a nemůže být stejný a každá kultura i země je velice rozmanitá. *„No oni pak jdou a hlásí se za nějaká jejich práva, tím už dochází k rozdělení společnosti a multikulturalismus se už bude vyznávat, ale vštěpí se do té společnosti. Pak vznikají samozřejmě i boje mezi sebou, protože chce mít každý nějaké postavení, vznikají hádky o majoritní společnost. Mohu dát příklad na tom, že sedí čtyři lidi u oběda, dejme tomu Kurdové, ale každý z nich je jiného náboženství. Je jasné, že každý z nich chce, aby to „jejich“ náboženství bylo na vrcholu, mělo prostě nějaké postavení. My tu vlastně čekáme na to, až se tady nějakí lidé pořežou. Já jako policista mám povinnost pomoci člověku v nouzi, ať*

udělal, co udělal, ale když se na to podívám jako člověk – nepomohl bych nikomu, kdo ničí naši zemi,“ odpovídá pan P.

3.2 Úskalí migrace

Na otázku, co dělat s těmi, kteří nedodržují pravidla, i když je jedinec, který je v ohrožení života ve své zemi a je tak nucen k migraci, bylo panem B. zodpovězeno, že je přesvědčen o tom, že by si státy měly navzájem pomáhat a naučit se respektovat určitá pravidla. Zkušenost pana B. hovoří za to, že by bylo lepší, kdyby v České republice nastal přísnější režim, například častější a plnohodnotné kontroly migrantů na území ČR a pravidla ČR by se měla dodržovat a neustále připomínat.

Do konverzace se přidal i pan J., který tvrdí, že migrace s sebou nese určitá rizika:

- podání žaloby na příslušníky PČR,
- kasace příslušníka – odebrání nebo zrušení hodnosti či zbavení se úřadu,
- rozhodování o vyhoštění,
- odvolání se migranta

Dříve to prý bylo jednodušší, buďto byli migranti vyhoštěni nebo jim byl poskytnut azyl, myslí si pan J. *„Pro příklad mohu uvést jednu záležitost, která se týká neschopnosti učinit nějaké opatření vůči nelegálním migrantům v Itálii, kde ministr vnitra ujednal s představitelům Libye navrácení uprchlíků. Začalo to v roce 2011 a po 7 letech nikdo není schopný tento problém s uplatněním a navrácením politiky řešit. Stejně tak když se podíváme na Řecko či Turecko. Podle mě je to prostě nelegální organizovaný zločin, kde si země posílají migranty a uprchlíky, jakoby se nechumelilo. A Česká republika na tom není o nic lépe, když tu máme otevřené hranice“*. Ostatní příslušníci panu J. přikyvovali a s funkcí hranic České republiky také nesouhlasí. Navrátili by takovou funkčnost, která byla zhruba před 20ti lety a hranice byly přísně hlídané.

3.3 Další oblasti migrace

3.3.1 Emigrace

Emigraci pan B. vysvětluje jako změnu místa pobytu, opuštění ze země původu a přestěhování se do jiné země. Podobně jako imigrace. Znamená to tedy přistěhování se, což je totéž, ale z pohledu cílové země je to emigrace. Pro vyhnanství se užívá slovo exil a exulant či vyhnanec, dodává pan P.

3.3.2 Reemigrace

Reemigrací se rozumí návrat dřívějších emigrantů do své země či zpětnou migrací, říká pan P. S touto danou problematikou se tento i další termíny bezpodmínečně vážou. Pokud je reemigrace organizovaná státní mocí, nazývá se potom o repatriace.

3.3.3 Uprchlík x migrant

Tato kapitola je zaměřená na vysvětlení pojmu uprchlík a poté migrant. Nakonec se pan B. a pan P. pokusí o konkrétní rozdíl mezi těmito pojmy najít a popsat jej.

Podle pana B. je **uprchlík** osoba, která je nucena k migraci, může být ve své zemi pronásledována z důvodu náboženských či rasových nebo také kvůli rozdílnému politickému smýšlení. Nachází se mimo svoji zemi a nemůže se vrátit zpět. Uprchlíctví se váže na současnou Evropu. Pan B. tento pojem jaksí rozděluje na to, co příslušníkům PČR nevdí a rádi těmito uprchlíků pomůžou a jiná skupina příslušníků PČR nechce pouštět kohokoli, ale ze zákona musejí pomoci. Pan P. říká, že největší problém je v nepřizpůsobování se a v nerespektování. Migrant i uprchlík by se měli chovat v souladu s podmínkami Evropy a příslušníci by měli zajistit bezpečnost obecně. *„Já jakožto policista bych měl zajistit stoprocentní ochranu pro lidi, kteří k nám přicházejí. Na oplátku však čekám, že se budou chovat podle našich pravidel. Bohužel je v tomto ohledu Evropa pokrytecká. Vzpomeňme si na paní Merklovou, která přijala do Německa nespočet běženců, kteří pravidla nedodržovali.*

Řekla také, že Evropská unie musí lépe střežit své hranice a rozhodně vystupovat proti islámským radikálům. Merkelová dodala, že z humanitárních důvodů byla pomoc Evropy uprchlíkům nezbytná, nechce ale, aby se migrační krize z roku 2015 opakovala. Přijde mi, že si absolutně protiřečí a hned tvrdí, že každý, kdo je ze Sýrie je uprchlík. Nebo migrant? Je to velmi nekontrolovatelné kvantum lidí a vznikají tak extrémní názory českých lidí.“

S tímto termínem se spojují i žadatelé o azyl. Jde o osoby, které žádají o uprchlický status. Pan P. je velmi sečtělý a rozvíjí své poznatky a zkušenosti týkající se zákona o azyl. Má informace, že v letech 2004 – 2007 žádalo o azyl až 180 Čečenců, což je dle něj nad rámec. Bere na vědomí, že migrace tu byla, je a bude „diamantem posázená“. Myslí to tak, že migrace je všelijaká. Určitě přirozená a nepřirozená (například konflikt nebo osobní ublížení). Z 99 % jsou v ČR ekonomičtí migranti. Na dnešní dobu to je velmi finančně náročné pro ČR, a proto se v posledních letech neuděluje! Tento svůj názor pan P. zařazuje do migrace přirozené, stejně tak jako migranty, kteří migrují z politických či náboženských důvodů. Pan P. také hovoří o tom, že prý můžeme být rádi za to, jak se máme. Zatím prý relativně dobře. Když si představí Nigérii, která má přes 200 kmenů a skoro každý má svůj jazyk a jaký mají způsob života, musí říci, že je to velmi absurdní oproti ČR. Myslí si, že půlka světa je tak o 450 let pozadu než ČR. „Každý jedinec je zahleděný do sebe, nemají etnickou ani etickou známku,“ tvrdí Pan P. Institut – zákon o azyl se dělí na žadatele o mezinárodní ochranu a na ty, kteří mezinárodní ochranu používají.

V letech 1990 – 2007 udělila ČR azyl 3129 žadatelům. Největší počet pozitivních rozhodnutí dostali občané z Rumunska, Vietnamu a bývalého Sovětského Svazu (počátek 90. let), dále občané z Arménie a z Ruska (polovina 90. let), Afgánci a Bělorusové (konec 90. let) nebo Ukrajinci a Bělorusové či Kazachstánci (rok 2006) (Uherek 2008: 88 – 90). Účel pobytu cizinců je například změna zaměstnání, což je nejčastější, dále také sloučení rodiny

nebo podnikání na živnostenský list (toto vzrostlo zejména po vstupu do EU) (Uherek 2008: 95).

Na stranu druhou **migrant** je ten, který úmyslně „utekl“ ze své země a chystá se ve vybrané zemi zůstat, ať už natrvalo či pouze dočasně, vysvětluje tento pojem pan B.

S pomocí příslušníků PČR bylo zjištěno, že rozdíl mezi uprchlíkem a migrantem je velice prostý. Uprchlík nemá v podstatě na výběr. Osoba, která prchá ze své vlasti, prchá z oprávněné obavy, již zmiňované rasové nebo náboženské důvody. Migrant může mít stejné důvody, ale jeho přesun je úmyslný za trvalým nebo dočasným pobytem.

3.3.4 Legální migrace

Pan J. tvrdí, že migranti, kteří přicházejí do ČR, mají opravdu jinou mentalitu. Ale bez prodlení musí porozumět tomu, co je legální a co nelegální.

Obecně se jedná o migraci, která probíhá na základě vízové praxe i pobytových práv, tvrdí pan J. Existují takzvané mezinárodní smlouvy, kde by měl být dodržen soulad s právními předpisy. Příslušníci PČR se shodli, že pravidla se musí dodržovat. Stát řídí a dohlíží na celý proces přistěhovalectví. Když je migrace pro společnost nějakým způsobem přínosná či perspektivní, migrační politika nezabraňuje tomuto procesu.

Takzvaný systém KODOX je od roku 2011 využíván při hraniční kontrole na všech mezinárodních letištích. Systém umožňuje lustrace v systémech CIS, DBO a další. Dále umožňuje také načtení a elektronickou kontrolu cestovního dokladu s biometrickými informacemi, porovnání otisků prstů vůči systému VIS a v budoucnu bude načítat otisky prstů uložených v cestovním dokladu. Systém obsahuje i řadu podpůrných funkcionalit, jako je například právě statistika cestujících přes vnější schengenské hranice. V tabulce č. 1. je uveden počet odbavených osob na hraničních přechodech na vnější schengenské hranici ČR v roce 2017. Odbaveno v obou směrech bylo přes 7 mil. lidí. Oproti roku 2016 byl evidován nárůst zhruba o 1 milion lidí (analýza a zpráva o migraci 2016/2017).

3.3.5 Nelegální migrace

Nelegální migrace je proces, který je v rozporu s právními předpisy. Jestliže je tato migrace pro společnost nebezpečná, tomuto procesu zabraňuje migrační politika.

Podle analyzační zprávy se nelegální migrace rozděluje do dvou kategorií, které jsou sledovány od doby, kdy ČR vstoupila do schengenského prostoru (2008):

- Nelegální překročení vnější schengenské hranice ČR – zde jsou sledovány osoby, které nedovoleně a opakovaně překročili vnější schengenské hranice (letišť) ČR. Pod pojmem „sledované osoby“ jsou zahrnuti cizinci, ale i občané ČR.
- Nelegální pobyt. Tato kategorie vykazuje cizince, kteří překročí platnost nebo dobu pobytu, nelegální vstup do země apod.

I když se Česká republika stala v posledních letech zemí cílovou (z důvodu nelegální migrace), existují i výjimky – ČR se na pár let stala zemí tranzitní. Důvodem byla celosvětová migrační vlna ke konci roku 2014 a gradovala v roce 2015. ČR byla velmi využívána jako tranzitní prostor pro nelegální migraci do dalších evropských zemí. V roce 2016 a 2017, po opadnutí vlny tranzitní nelegální migrace, byla ČR k pohybu do dalších zemí EU/Schengenu zneužívána v menší míře. Vývoj nelegální migrace po roce 2008, kdy došlo k zásadním změnám v souvislosti se vstupem ČR do schengenského prostoru (27. 12. 2007), ukazoval od roku 2011 postupné narůstání ročních počtů, viz graf č. 2. (analýza a zpráva o migraci 2018).

Za rok 2017 bylo zjištěno více jak 5000 osob při nelegální migraci na území ČR. Jestliže se porovnává rok 2016 s následujícím, zjistí se (dle grafu č. 1), že došlo k mírnému poklesu, a to zhruba o 523 osob. Nelegálně pobývajících cizinci jsou orgány ČR hlavně zjišťováni ve vnitrozemí ČR (3 563 osob, tj. 80,8 % z celkového počtu nelegálně pobývajících cizinců zadržených orgány ČR) při běžné kontrolní činnosti, při cílených pobytových kontrolách a bezpečnostních akcích, ale také se mnohdy cizinci na útvary dostávají sami.

Některé kontrolní akce jsou prováděny v součinnosti s dalšími orgány státní správy (celní správa, úřady práce aj.).

Za rok 2017 bylo zjištěno při nelegální migraci 4448 osob, tabulka č. 3. V roce 2017 bylo zjištěno kolem 220 osob s použitím neregulérních cestovních dokladů. Nejvíce se jednalo o lidi z Ukrajiny a Moldavska. Ukrajinci předkládali zejména rumunské doklady. Celkem bylo odhaleno 232 neregulérních cestovních dokladů (jedna osoba může disponovat více cestovními doklady), z toho se jednalo o 195 průkazů totožnosti a 37 cestovních pasů. V naprosté většině případů (92 %) byly zneužity doklady státních příslušností patřící mezi země EU, z toho nejvíce Rumunska, Litvy a Bulharska. V drtivé většině rumunské doklady předkládali právě občané Ukrajiny a Moldavska. Velmi zajímavý je i počet lidí, kteří napomáhali k nelegální migraci. V rámci formy napomáhání se jednalo v 17 případech o účelový sňatek, v 11 případech o účelové otcovství, 8 případů bylo v souvislosti s umožněním nelegálního překročení hranic, 6 případů se týkalo umožnění pobytu například za pomoci neregulérních potvrzení v řízení o pobytu a ve 2 případech byla účelově podána žádost o pozvání. Celkem je to tedy pouze 44 lidí.

Pan P. se k tomuto tématu vyjádřil takto: „*My jako odbor ciziny defacto tyto pojmy nerozeznáváme. Není jednoduché na první pohled rozeznat legální nebo nelegální migraci. Prostě je to migrant.*“ Cizinci, pro které je ČR cílovou zemí a nelegálně pobývají na území ČR, mohou představovat riziko z hlediska jejich sdružování se v uzavřených komunitách, často totiž využívají krytí svými legálně usazenými krajany. To představuje problém při monitorování nelegálních aktivit takových skupin, kdy je náročné do skupin pronikat a odhalovat trestnou činnost. Sdružování uzavřených komunit napomáhá neintegraci cizinců. Téma integraci cizinců budu rozebrána v následující kapitole.

4 Integrace

Začátek slova „in“ napovídá, že je tzv. „něco v něčem“. Vlastimil Fiala v knize *Od integrace k inkluzi* popisuje tento jev jako proces slučování, spojení či splynutí. Základem je latinské slovo *integrate*, ve významu sjednocovat či scelovat (Fiala 2015: 15). V knize Thomase Eriksena, *Sociální a kulturní antropologie: příbuzenství, národnostní příslušnost, rituál*, je integrace popsána jako splynutí minority s majoritou. Přejímání většinového jazyka a kulturních zvyků tak, aby minoritní „odlišnosti“ nebránily v soužití s majoritou (Eriksen 2008: 342).

V kontextu integrace migrantů představují to „něco“ právě samotní migranti působící v nějaké společnosti, která má určitá pravidla, zvyky, ale i různé pohledy na život a obraz světa členů té určité společnosti. Eriksen ve své knize *Antropologie multikulturních společností: rozumět identitě*, tento pojem přirovnává k významu slova kultura (Eriksen 2007: 17). Z tohoto důvodu integrace a kultura spolu úzce souvisí. Z odlišnosti kultur se odvíjí to, zda je člověk schopen se integrovat. Podle reakcí respondentů je zřejmé, že je moc nezajímá, kdo jakou uznává kulturu. Pokud se jedinec bude chovat slušně a podle pravidel dané kultury, poté je jedno jakou bude vyznávat.

„Kultura není věc, a to i přesto, že samostatné slovo je substantivem. Kultura je přirozeně proměnlivá, mnohoznačná a v neustálém procesu vývoje“ (Eriksen 2007: 18). Podle norského antropologa je kultura a kulturní identita důležitým nástrojem pro dosažení politické legitimacy a vlivu na světové společenství. Ve společenství je pak důležitá tolerance a respekt, což je spojeno s integrací osob. Allport Gordon (americký psycholog a průkopník psychologie osobnosti) věnoval zvláštní pozornost problematice hodnot, vlastností či předsudků a na tomto základě napsal knihu *O povaze předsudků*. Autor velmi oparně připouští možnost, že jsou na světě lidé, kteří nemají předsudky, nicméně v této knize jde spíše o předsudky rasové. Je zde chápáno jako všeobecný a přirozený projev diskriminace druhého (Allport 2004). Dále v této

knize hraje velkou roli i Etnocentrismus. V následující kapitole je upravená škála etnocentrismu, protože si myslím, že to jsou skvělé příklady pro lepší představu.

Ráda bych zde zmínila dánského kulturního sociologa Mehmera Umita Necefa, poněvadž dle knihy T. Eriksena rozlišuje dvě formy rasismu a myslím si, že integrace s rasismem úzce souvisí a je její součástí. Silný rasista má podle mě problém přijmout jakéhokoli cizince:

- pravicově orientovaný fašistický rasismus – interpretuje všechny druhy rozdílů mezi skupinami lidí jako vrozenou podřazenost i nadřazenost,
- kulturně-relativistický přístup levicových radikálů. Tato forma najde omluvu pro to, co členové „cizích kultur“ udělají. Vše je vysvětleno tím, že taková je jejich kultura a z hlediska své morálky nejsou bráni vážně (Necéf 1992 in Eriksen 2006: 26).

Důležité je však dostatečně vysvětlit pojem integrace a vše, co je s ním spojeno. Pan B. vysvětluje tento pojem jako budování soudržné společnosti a začlenění jedince do dané společnosti. *„Co se týče integrace v Královehradeckém kraji za sebe musím říci, že v tomto kraji to funguje celkem dobře. Sociální cítění je zde v pořádku, snaží se hledat si práci, vdávají se, zakládají rodiny a podobně. V našem kraji je například azylové středisko pro migranty, které se nachází v Kostelci nad Orlicí. Mám tu zkušenost, že v tomto středisku je většina, která se snaží integrovat se. Najdou se ale i jedinci, kteří na ubytovně jen sedí a nechají se žít. Nachází se zde i tábor pro žadatele o azyl a jsou to jak rodiny, tak i jednotlivci. Jsou tady sociální případy, který migrují z jakéhokoli důvodu. Pak je tu také azylový dům v Josefově, kde přebývají spíše matky samoživitelky a žadatelé o ochranu. Ale tyhle zařízení fungují celkem dobře, řekl bych. Ostatně o chod těchto středisek se stará Správa uprchlických zařízení (SUZ), pro nás je to mimo naši kompetenci,“* hovoří jeden z policistů.

V předchozí kapitole byla zmíněna i nelegální migrace. Česká republika se snaží tuto migraci odstranit a ráda přijme cizince, kteří jsou tu legálně a snaží se integrovat se do české společnosti. Je zde ale otázka, zda-li občané ČR chtějí pomáhat například nešťastným obětem z války? Následující příklad považuji za negativní příklad migrace, kladný příklad je pak zobrazen v příloze 1 – dotazník s Martinem P., který se týká dobrovolné činnosti v Srbsku.

V diskuzi s panem P. byl rozebrán případ muslimské rodiny v Německu z města Pinnerberg. Ahmad je muslim, který původně pochází ze Sýrie. Nyní žije v rodinném domku v Pinnerbergu u Hamburku. Ahmad má 2 manželky a 6 dětí. Chtějí jim místní obyvatelé pomoci? Podvolí se jim nebo budou tvrdě požadovat integraci, aby se Ahmadova rodina přizpůsobila? Syrští obyvatelé utekli před dvěma lety kvůli válce. Utekli přes Řecko a Turecko do Německa, kde se paní Merkelová postarala, aby tato velká rodina dostala rodinný domek a každý měsíc jim na účet přišlo 7500 euro! O této rodině byl natočen dokument, který blíže popisuje, jak Ahmadova rodina dostává sociální dávky a jak v Německu existuje podpora. Dávky jsou financovány z Jobcenter, ze státu (správa sociálního zabezpečení). Dotyční dostali status uprchlické rodiny, a proto nikdo z nich nepracuje a Ahmad je na víc analfabet. Oproti německým občanům je tato situace velmi nespravedlivá. Syrský uprchlík je sice analfabet, ale měl by se více snažit a učit se novým věcem, pokusit se začlenit a nebýt takzvanou „vyžírkou“¹. Další patrná věc z dokumentu je to, že v Německu je mnohoženství zakázáno. Jak je tedy možné, že Ahmad může mít dvě manželky a třetí manželku, která je ještě v Sýrii, se snaží soud dostat do Pinnerbergu? Ahmad nechce do práce ani na kurzy německého jazyka. Raději zůstane doma se šesti dětmi, kde se brzy narodí sedmé. Ahmad na konci videa děkuje mamá Merkel (youtube 2018). Toto je ukázkový příklad „neintegrace“. Nechají se živit od ostatních občanů státu a pro ostatní nic neudělají.

---

¹ Tento výraz použil příslušník PČR, pan P.

„No to je právě ono. Oni si myslí, že jim všechno spadne snad do klína. Že za málo muziky dostanou velký koláč. Majoritním problémem je totiž ekonomika, tak proč tento Ahmad nejde pro začátek třeba uklízet? U toho tu gramotnost nějak nepotřebuje, časem by se naučil číst, psát i německy počítat – jenže nechce. On ví, že dostane každý měsíc 7500 euro a to je pro něj dobré. Bude radši dál plodit děti. Běžné však je, že určitá menšina migrantů pracují jako uklízeči nebo prodavači kebabu. Pořád se nad tím budu udivovat, jak někdo může mít vůbec takovéto myšlení. Paní Merkelová by potřebovala dostat pořádně přes prsty, Evropu tlačí do jakéhosi kouta. Já jsem pro, abychom pomáhali tedy u nich. Takzvané dítě se zlatou lžičkou! Jsem toho názoru, že bych přijmul každého z nich dočasně. Na pár měsíců. Bude mít čas se „rozkoukat“ a začlenit se. Dáme jim šanci najít si práci a sloučit se s námi ostatními. Když se osvědčí a splní podmínky České republiky, potom se můžeme bavit, zda se tu může vůbec integrovat a pak se uvidí“, říká pan P.

S dalším příslušníkem policie panem J. bylo diskutováno o cílových regionech migrantů – konkrétně o Královehradeckém kraji. *„Tady byli odjakživa prostě Ukrajinci a Vietnamci nejvíc. To je takový standart, v 90 % to jsou migranti, kteří migrují z ekonomického důvodu – srovnávání platu, žejo. Cílový region bych však nehledal. Mohu zdůraznit Prahu, i když už to také není pravda. Někteří pochopili, že to není zlatý důl. Jo, je tu dost práce a nelegální řízení zde není tolik vidět, ale nyní je velká aglomerace na Plzeňsku, v Českých Budějovicích nebo také nedávný případ v Rychnově nad Kněžnou. Takové ty regiony jsou spíše bývalá okresní města, jako je Břeclav, Jihlava nebo Rychnov. Jaroměř je teď také silným a snadným cílem. V Josefově je v provozu azylový dům. Podle mě je zařazení do společnosti jednodušší v menších městech, že ano. Mají takovéto „otevřené srdce“, přijde mi“, zodpovídá pan J.*

Integrace je také v sociologii a kulturní antropologii podobná asimilaci. V publikaci *Assimilation in American Life* od Milтона Gordona je uveřejněný jeden z nejznámějších

modelů. Tento autor je zmíněn v knize Migrace – historie a současnost od pana docenta Uherka. Gordon uvažuje o 7 stadiích asimilace, z nichž nejzákladnější je akulturace. Znamená to, že představuje proces sociálních a kulturních změn, které vznikají v důsledku interakce různých kultur. Další stádium je přizpůsobení se oděvem, jazykem, základními zvyklostmi a konečná je občanská asimilace. V posledním stádiu by se měl jedinec hodnotově a normativně souznít či začlenit s majoritní společností. Platí, že většina je většina, ne vždy však asimilace probíhá přímočaře a jen velmi zřídka. Téměř nikdy k ní nedochází a je sporné, kdy k asimilaci dojde (Gordon 1964 in Uherek 2016: 51). Thomas Eriksen rozděluje asimilaci na (Eriksen 2008: 342):

- dobrovolnou/nenásilnou – jedinci se z vlastní vůle asimilují mezi jinou kulturu,
- nedobrovolnou/násilnou – majoritní společnost svým jednáním a přístupem přinutí jedince k asimilaci do její kultury.

4.1 Škála etnocentrismu

V této podkapitole je zobrazena škála etnocentrismu, protože si myslím, že je to dobrý příklad pro tuto práci. Podle autora Gordona Allporta, etnocentrismus slouží k udržení skupiny při životě. Nadřazenost kultury vůči jiným jedincům slouží k udržení skupiny. To jsou hlavní důvody, proč si myslím, že tato škála je skvělá zajímavost, ohledně tohoto tématu. Podle knihy *The Authoritarian Personality* (Autoritářská osobnost) je v následující kapitole upravená škála etnocentrismu (Adorno 1950 in Allport 2004: 99 – 100).

Židé

- S židovskými obchodníky je jedna potíž: drží spolu a nedají jiným lidem náležitou šanci, aby jim konkurovali.
- Těžko si dovedu představit, že bych si vzal/vzala Židovku/Žida.

- Existuje možná několik výjimek, ale obecně jsou Židé jeden jako druhý.
- Potíž je v tom, že když si Židy pustíte do hezké čtvrti, postupně ji naplní typicky židovskou atmosférou.
- Máme-li se zbavit předsudků proti Židům, první krok je na nich: musí se upřímně pokusit zbavit se svých chyb, které ostatním ubližují a popuzují je.
- Židé jsou v něčem jiní a zvláštní; těžko se dá říci, co si myslí, k čemu se chystají a co je pohání.

Černoši

- Černoši mají svá práva, ale nejlepší bude, když zůstanou ve svých čtvrtích a školách a když jim nedovolíme příliš mnoho kontaktů s bělochy.
- Byla by chvíle, kdybychom někdy nechali černochoy dělat předáky a vedoucí bělochům.
- Černí hudebníci jsou možná někdy stejně dobří jako bílí, ale smíšené kapely jsou chyba.
- Zdá se, že mentalitě a schopnostem černochoů odpovídá spíše manuální a nekvalifikovaná práce než práce kvalifikovanější a odpovědná.
- Lidé, kteří vedou všechny řeči o nutnosti postavit černochoy na stejnou úroveň s bělochy, jsou povětšinou agitátoři – radikálové, kteří se pokoušejí vyvolat konflikt.
- Kdybychom černochoům nedávali jasně najevo, kde je jejich místo, většina z nich by začala být drzá a nepříjemná.

Ostatní menšiny

- Na „páskovském ohozu“ se ukázalo, že když lidé tohoto druhu mají moc peněz a svobody, hned toho využijí a dělají potíže.

- Některé náboženské sekty, které odmítají vzdávat hold vlajce, bychom měli donutit, aby se podřídili tomuto vlasteneckému aktu nebo je zrušit.
- S Filipínci je všechno v pořádku, dokud se drží mezi sebou, ale zacházejí příliš daleko, když se nákladně oblékají a chodí s bílými děvčaty.
- Je naprosto přirození a správné, když si každý myslí, že jeho rodina je lepší než ostatní.

Patriotismus

- V posledních padesáti letech byly pro skutečný amerikanismus největším nebezpečím cizí ideje a agitátoři.
- Když teď byla založená nová světová organizace, musí mít Amerika jistotu, že jako svrchovaný národ neztratí nic ze své nezávislosti a moci.
- Amerika možná není dokonalá, ale „americká cesta“ nás dovedla k dokonalé společnosti tak daleko, jak jen se jí lidské bytosti dokážou přiblížit.
- Nejlepší naší národní bezpečnosti je, že Amerika bude mít největší armádu i námořnictvo na světě a uchrání si tajemství atomové bomby.

5 Závěr

Bakalářská práce s názvem „Integrace a problematika migrantů v Královeshradeckém kraji“, měla za cíl odpovědět na dvě výzkumné otázky. „Jaké faktory, dle mých respondentů, ovlivňují migraci?“ a „Jak přistupují příslušníci PČR k integraci?“. Tímto závěrem bych ráda shrnula, jak jsem docílila daných odpovědí v celé práci.

Odpovědi na první otázku podle mě najdeme téměř v celé práci. Už v druhé kapitole zřídka zmiňují historii migrace, která mohla ovlivnit migraci (např.: stěhování národů). Odpovědi či spíše názory mých respondentů se objevují více v dalších kapitolách. Respondenti migraci naprosto chápou a dokážou pochopit i různé motivace k „útěku“, ale čemu dostatečně nerozumí je nelegální migrace. Míjí se tím, že jen pohrdají lidmi, kteří nedodržují určitá pravidla a „neumějí se chovat“. Dá se říci, že nelegální migrace velmi ovlivňuje migraci obecně. Dále pak migraci ovlivňuje mentalita těchto „cizinců“ nebo také různé motivace k migraci, které jsou vyobrazeny v třetí kapitole.

V Královeshradeckém kraji integrace probíhá celkem dobře. Příslušníci PČR přistupují k integraci se spokojeností, i když se někdy najdou výjimky. Odpovědi na druhou výzkumnou otázku můžeme například nalézt na straně 28, kde pak B. popisuje integraci v Královeshradeckém kraji (Kostelec nad Orlicí, Josefov,..). Z odlišnosti kultur se odvíjí to, zda je člověk schopen se integrovat. Podle reakcí respondentů je zřejmé, že je moc nezajímá, kdo jakou uznává kulturu. Pokud se jedinec bude chovat slušně a podle pravidel dané kultury, poté je jedno jakou bude vyznávat.

Na začátku práce jsem představila použitou metodologii. Shrnuji zde nezbytné okolnosti, jako je například sběr dat, popis respondentů, etická stránka výzkumu či představení výzkumného vzorku.

V druhé kapitole jsem zmínila o historii migraci od roku 1993, zmínila jsem motivace k migraci i pojmy „PUSH“ a „PULL“ a jejich základní otázku, která s integrací souvisí. Včetně motivaci k migraci jsem také do své práce zahrнула informace o zákonu o azylu. Závěrem této kapitoly je zmínka o Janě Grohmanové, která provedla výzkum mezi azylanty.

Třetí kapitola je o definici migrace. Snažila jsem se v kapitole dostatečně vysvětlit tento pojem pomocí odpovědí mých respondentů a samozřejmě literatury. Například jsem zde vypsala určitá rizika migrace, rozdělila pojmy emigrace, reemigrace, uprchlík x migrant. Také jsem zmínila informace od pana P. ohledně žadatelů o azyl, dále se o tom rozepisují. V dalších podkapitolách rozdělují legální a nelegální migraci.

Poslední kapitola nese název „Integrace“, která je pro tuto práci klíčovou, protože jsou zde shrnuty skoro všechny informace z výzkumu, pomocí příslušníků PČR jsem odpověděla na mé výzkumné otázky. V této kapitole zmiňuji i amerického psychologa Allporta Gordona a jeho knihu „*O povaze předsudků*“. Na základě toho jsem sestavila i škálu etnocentrismu, který podle mě, souvisí s tímto tématem. Jsou zde i uvedené dvě formy rasismu dle dánského kulturního sociologa Mehmera Umita Necefa, kterého zmiňuje Thomas Eriksen ve své knize „*Antropologie multikulturních společností: Rozumět identitě*“. Je zde vyobrazen případ muslimské rodiny v Německu, o kterém jsme se s panem P. hovořili. S dalším příslušníkem policie panem J. jsme diskutovali o cílových regionech migrantů (konkrétně v královehradeckém kraji), které jsou také zmíněny v této kapitole. Dále v poslední kapitole najdeme 7 stádií asimilace dle Allporta Gordona a také rozdělení asimilace podle Thomase Eriksena. Závěrem této kapitoly je škála etnocentrismu, která je rozdělená do 4 kategorií.

Celý výzkum byl prováděn na stanici v Hradci Králové. Záměrem této práce bylo přiblížit pohledy policistů na integraci a problematiku migrantů.

6 Seznam literatury

- Allport, G. W. 2004. O povaze předsudků. Prostor.
- Bittnerová, D., D. Doubek, M. Levínská 2015. Pomoc a pořádek – kulturní modely v pomáhajících profesích. Univerzita Karlova v Praze.
- Eriksen, T. H. 2008. Sociální a kulturní antropologie: příbuzenství, národnostní příslušnost, rituál. Praha: Portál.
- Eriksen, T. H. 2007. Antropologie multikulturních společností: rozumět identitě. Praha: Triton
- Fiala, V. 2015. Od integraci k inkluzi. Případová studie základní školy.
- Gordon, M. M. 1964. Assimilation in American life: the role of race, religion, and national origins. New York, Oxford University Press.
- Günter, V., Š. Ošřádalová, V. Honusková, Z. Uherek 2016. Migrace – historie a současnost. PANT: občanské sdružení.
- Moravcová, M., D. Bittnerová 2011. Etnické komunity – Integrace, identita. Fakulta humanitních studií.
- Ministerstvo vnitra 2018. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/migrace/clanek/slovnicek-pojmu.aspx> [14.4.2018]
- Mehmer, U. N. 1992.
- Korecká, Z., T. Pojarová, Z. Uherek 2008. Cizinecké komunity z antropologické perspektivy. Praha: Etnologický ústav AV ČR.
- Vacková, M. 2017. Zpráva o migraci na území České republiky a souvisejících jevech z pohledu Ředitelství SCP rok 2017
- Vzdělávací program Varianty, společnost Člověk v tísní. 2018. Dostupné z: <https://www.varianty.cz/slovnicek-pojmu/25-migrace> [14.6.2018].

7 Přílohy

7.1 Příloha 1 – Dotazník s Martinem P.

V této části jsem se věnovala mému kamarádovi Martinovi P., který se zabývá dobrovolnictvím v uprchlickém táboře. Tento rozhovor jsem zpracovala jako dotazník, který Martin následně vyplnil, odpovídal dobrovolně a upřímně. S Martinem se mi pracovalo dobře a jsem ráda, že mi sdělil několik informací, které si myslím, jsou vhodné pro tuto práci. Rozhovor by měl sloužit jako zajímavost pro tuto práci.

DOTAZNÍK

1.) Jak dlouho se této činnosti věnuješ a kde všude si ji vykonával?

„Do Srbska jezdím od září 2016 a podnikl jsem okolo tří výjezdů po dvou týdnech a jeden dvouměsíční pobyt. Na začátku jsme jezdili ve čtyřčlenné skupině do Bělehradu a pracovali jsme s neregistrovanými migranty v centru města. Následně jsme v minulém roce navštívili Czech team v Šidu. Během loňského delšího pobytu jsem tedy spolupracoval s českým týmem organizace Pomáháme lidem na útěku (PLNU) v Šidu při táboře Adaševci a zároveň jsem spolupracoval zahraničními organizacemi působícími v Bělehradě. Během spolupráce s nimi, jsem se dostal také do tábora Obrenovac nedaleko Bělehradu.“

2.) Co je tvým úkolem?

„Při prvních návštěvách se jednalo o distribuce oblečení v Refugee Aid Miksalište, následně vaření a distribuce obědů v halách při bělehradském vlakovém nádraží, dále třídění a organizace skladu s humanitárním materiálem, správa prádelny, promítání večerního kina, volnočasové aktivity s dětmi, skateboardová škola, logistika v podobě

převážení různých předmětů pro distribuci, nákupy například hygienických balíčků za peníze od dárců, tvorba dárků pro přispěvovatele organizace PLNU v podobě videozdravic či pohlednic od dětí. Zkrátka široká škola aktivit.“

3.) Jaká je náplň dobrovolnictví?

„Pokud bych měl popsat běžnou podobu dobrovolnické praxe například v organizaci PLNU, běžně to vypadá asi takto: vstávání v sedm ráno, snídaně na ubytování a následně cesta do asi km vzdáleného tábora Adaševci. Následuje celodenní obsluha prádelny, tedy osm až deset hodin práce v chaotickém prostředí, plném energických dětí, které vyhledávají vaši pozornost, následně cesta na ubytování, večeře a výprava na večerní promítání v táboře. Takto probíhá pět dní v týdnu. Samozřejmě náplň dne i dobrovolnické činnosti se odvíjí od zaměření zaštiťující organizace. Obecně se ale dá říci, že se jedná o psychicky i fyzicky náročnou práci. Člověk se pohybuje v multikulturním prostředí bez většího řádu a vnímá jak sebe v této pozici, dění uvnitř týmu spolupracovníků a zároveň je v osobním kontaktu s migranty, navazuje známosti a přátelství a chtě, nechtě s nimi prožívá jejich osudy. Jedná se tedy o intenzivní práci v polních podmínkách, na kterou nemusí mít každý povahu.“

4.) Mohl by si popsat normální den v tomto táboře?

„Z pohledu dobrovolníka jsem to nastínil výše, mohu zde tedy popsat den migranta. Ti totiž pro zlehčení své situace říkají, že musejí jen jíst a spát. A vskutku uprchlíkův den v táboře spočívá v krácení nekonečně dlouhého času. Ráno jsou snídaně od půl osmé do devíti. Následně oběd po poledni a večeře v šest. Čas mezi tím se skládá z posedávání, kopání si s míčem, komunikace s ostatními uprchlíky i dobrovolníky. Mnoho migrantů tráví dny vařením tradičních blízkovýchodních pokrmů

v provizorních kuchyních v lese, vysedáváním v prádelně, kde je možné si půjčit knížku v knihovně zřízené PLNU. Probíhají kurzy pletení, vyšívání. Mnoho lidí čas od času cestuje do nedalekého Šidu za výtobytky alespoň menšího města a neodmyslitelnou součástí života v uprchlickém táboře u hranic jsou pokusy o překročení hranic, které trvají i týden, než jsou migranti chyceni a dopraveni zpět.“

5.) Kolik je přibližně uprchlíků v tomto táboře?

„V táboře Adaševci se během mé přítomnosti nacházelo zpočátku okolo pěti set a na konci okolo tří set lidí, samostatně cestujících mužů i rodin. V táboře Obrenovac se při mé návštěvě nacházelo okolo sedmi set mužů.“

6.) Jaký je tvůj nejhorší a nejlepší zážitek v táboře?

„Těžkými chvílemi bývají momenty, kdy se například někteří z našich přátel z řad migrantů dovídali o neštěstích v jejich rodině, kteří zůstali ve válečných zónách. Nejlepšími momenty bývaly takové, kdy se člověk cítil skutečně přijat jako neodmyslitelná součást života v táboře. Dobrovolnická praxe při současné migrační vlně se stala předmětem zájmu nejen lidí dlouhodobě odhodlaných pomáhat v krizových situacích, ale také různých cestovatelů, kteří chtějí vidět skutečnou podobu současného náporu migrace lidí co si chtějí udělat názor i lidí, kteří nezapadají do týmu a na práci dobrovolníka v terénu se zkrátka nehodí. Jen někteří dobrovolníci se uchytí dlouhodobě a dokážou si vybudovat pevnější pouto s rezidenty v táboře.“

7.) Jak vnímáš integraci těchto uprchlíků?

„Integraci lidí v táboře Adaševci pokládám za zcela možnou. Jedná se o kvalifikované potenciální pracovníky, pokud jim bude umožněno plně se zapojit do života

společnosti v cílové destinaci. Problémem táborů je minimální uplatnění těchto lidí v táboře. Po uklidnění situace a odvrácení humanitární katastrofy by bylo na místě zajistit pro migranty s mizivými vyhlídkami na postup ze Srbska v dohledné době možnost zapojení se do pracovních procesů. V Adaševci například funguje zmíněný kurz pletení provozovaný nevládní organizací. Výrobky z něj migrantky prodávají s podporou vedení tábora na nedalekých trzích. Takovýchto drobných možností přivýdělnku a vyžití je v táboře nedostatek. S podobnými aktivitami přicházejí hlavně dobrovolnické struktury, které jsou v kontaktu s migranty a dokáží efektivně reflektovat nedostatky života v táboře. Výhledově je tedy nutná spolupráce nevládních organizací a státních struktur, které by společně zajistily určitá provizorní pracovní místa nebo jinou možnost takového zapojení se pro migranty. Nutno také dodat, že v případě Srbska se nejedná o zemi, která by měla migrantům co nabídnout. To si myslí místní i uprchlíci, ekonomická situace v zemi nenabízí nikterak zárnou budoucnost i přesto, že tam jsou migranti vnímáni místními v porovnání s ostatními zeměmi v Evropě velice kladně.“

8.) Zkus popsat problematiku těchto uprchlíků:

„Problematika migrantů v Srbsku je komplexnější fenomén. Národnostní složení nahrává k různorodosti samotného pojmu uprchlík. Jedná se o lidi často bez dokladů a možnosti se vrátit do země původu. Vše tam prodali a nemají se kam vracet. Zároveň se nemohou dostat dál na západ vzhledem k evropské migrační politice. V Srbsku nemohou dělat nic, k čemu by potřebovali doklad totožnosti. Jediným řešením momentální situace je tedy rozumným způsobem umožnit těmto lidem realizovat své představy o novém životě. Jejich držení v Srbsku vytváří evropským špičkám čas nutný pro rozhodnutí jak se v této situaci zachovávat, nicméně je třeba si uvědomit, že na

druhém konci těchto rozhodovacích procesů jsou skuteční lidé, kteří tráví den za dnem čekajíc v uprchlickém táboře na umožnění pokračovat v cestě.“

7.2 Příloha 2 – Tabulky a grafy

7.2.1 Tabulky (analýza a zpráva o migraci 2018)

Tabulka č. 1.:

Počet odbavených osob na vnější schengenské hranici ČR - dle kategorie osob - porovnání rok 2016/2017

rok	1.1.-31.12.		1.1.-31.12.		Změna oproti předchozímu období	
	2016	v [%]	2017	v [%]	v [%]	absolutní číslo
Celkem odbaveno osob na VSH ČR (přilet+odlet)	6 042 744	100,0	7 171 508	100,0	18,7	1 128 764
z toho						
občané EU	3 569 430	59,1	4 139 462	57,7	16,0	570 032
občané 3. zemí	2 471 804	40,9	3 030 204	42,3	22,6	558 400
ostatní*	1 510	0,02	1 842	0,03	22,0	332

zdroj: IS KODOX

*osoby bez STP a osoby, u kterých byla z dokladu STP načtena chybně, a proto nemohlo dojít k zařazení k určující kategorii osoby

Tabulka č. 2.:

Nelegální migrace v ČR – TOP 10 STP dle kategorií

1. 1. - 31.12. 2017					
Nelegální migrace v ČR					
Nelegální pobyt	zjištěno osob	tj.%	Nelegální migrace přes VSH	zjištěno osob	tj.%
Celkem	4 488	100,0	Celkem	250	100,0
			z toho občané ČR		
			cizinci	250	100,0
z toho občané EU	129	2,9	z toho občané EU	5	2,0
občané 3.státu	4 359	97,1	občané 3.státu	245	98,0
z toho 10 nejčtenějších státních příslušností			z toho 10 nejčtenějších státních příslušností		
Ukrajina	1510	33,6	Albánie	42	16,8
Rusko	312	7,0	uprchlík 1951	35	14,0
Vietnam	291	6,5	Rusko	21	8,4
Uzbekistán	263	5,9	Ukrajina	17	6,8
Moldavsko	262	5,8	Čína	14	5,6
Čína	171	3,8	Gruzie	12	4,8
Saúdská Arábie	166	3,7	Turecko	9	3,6
Indie	87	1,9	Izrael	9	3,6
Kazachstán	79	1,8	Sýrie	6	2,4
Nigérie	78	1,7	Pákistán	6	2,4

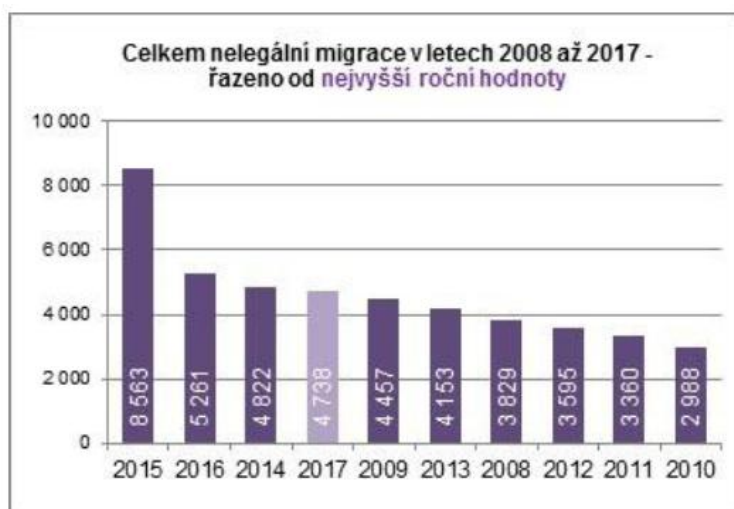
Tabulka č. 3.:

Nelegální pobyt s neregulérním cestovním dokladem – TOP 3 STP osob - porovnání roku 2016/2017

období rok	1.1.-31.12.	tj. %	1.1.-31.12.	tj. %	Změna oproti předchozímu období	
	2016		2017		v [%]	absolutní číslo
zjištěné osoby s nereg.cest. dokladem při nelegálním pobytu	271	100,0	220	100,0	-18,8	-51
z toho nejvíce st.příslušnost osob						
Ukrajina	175	64,6	149	67,7	-14,9	-26
Moldavsko	41	15,1	25	11,4	-39,0	-16
Gruzie	1	0,4	6	2,7	500,0	5
Vietnam	3	1,1	6	2,7	100,0	3

7.2.2 Grafy (analýza a zpráva o migraci 2018)

Graf č. 1.:

Graf č. 2.:

